

Sygn. akt IVU 237/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Stawarz

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania R. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 grudnia 2012 roku nr (...)

w sprawie R. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala od dnia 1 listopada 2012 r. wysokość emerytury R. O. przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia – 106,80 %;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz R. O. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 237/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 16 października 2013 r.

Decyzją z dnia 18.12.2012 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 111 ustawy z dnia

17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29.11.2012 r., odmówił R. O. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia

z całego okresu ubezpieczenia, podnosząc, że dotychczas wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia 94,77% jest najkorzystniejszy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł R. O., domagając się przeliczenia należnej mu emerytury i ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia

z uwzględnieniem wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, w tym w szczególności z lat 1963-1973.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że w okresie od 1963 r. do 1973 r. był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) w K., a otrzymywane przez niego w tamtym czasie zarobki były zdecydowanie wyższe niż płaca minimalna, przyjęta przez organ rentowy. Jednocześnie odwołujący przyznał, iż za sporny okres zachowały się tylko pojedyncze dokumenty, z których wynika, że przeszeregowywano go do wyższych kategorii pracowników oraz jaka była stawka godzinowa jego wynagrodzenia. W piśmie procesowym z dnia 21.03.2013 r. odwołujący domagał się ustalenia wynagrodzenia za sporny okres również w oparciu o zapisy dotyczące wysokości składek w ksiąteczce związkowej w związku z przynależnością do Związku Zawodowego (...) w K., podnosząc, że miesięczna wysokość składek członkowskich wynosi 1% zarobków pomniejszonych o podatek od wynagrodzeń.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Wskazał też, że z uwagi na brak dokumentu potwierdzającego wykaz przepracowanych przez wnioskodawcę godzin nie można obliczyć wysokości jego wynagrodzenia w oparciu o przedłożone angaże z podaną stawką wynagrodzenia godzinowego. Odnośnie zapisów w ksiąteczce związkowej, w piśmie procesowym z dnia 15.04.2013 r. podał, że wysokość wynagrodzenia ustalona w oparciu o taki dowód byłaby niemiarodajna. Poza tym odwołujący musiałby udowodnić jakie składniki wynagrodzenia składały się na jego zarobki w poszczególnych okresach i wykazać okoliczność ich oskładkowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołujący R. O. urodził się(...)

Od 01.07.1954 r. do 30.04.1957 r. odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w T. na stanowisku ślusarza, od 01.12.1961 r. do 31.05.1962 r. w Kombinacie (...) w K. na stanowisku ślusarza, od 31.01.1963 r. do 31.12.1972 r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku mechanika montażowego (ślusarza- brygadzisty), zaś od 12.07.1975 r. do 05.03.1986 r. w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku ślusarza- spawacza elektryczno- gazowego.

dowód:

- świadectwa pracy z dnia: 30.12.1981 r., 19.11.1985 r., 16.06.1973 r. i 22.02.1993 r.- k. 8, 10-12 akt ZUS,

Decyzją z dnia 25.05.1993 r. (...) Oddział w T. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 14.12.1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 ze zm.), ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 93,99%. Wskaźnik ten obliczony został na podstawie zarobków z okresu 4 lat od 1981 r. do 1984 r. W związku

z przedłożeniem kserokopii kartotek zarobkowych za lata 1973-1986 i karty zasiłkowej, decyzją z dnia 20.03.2008 r. (...) Oddział w N., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 25.02.2008 r., przeliczył należną odwołującemu emeryturę od 01.02.2008 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, ustalając podstawę wymiaru świadczenia z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1974 r. do grudnia 1983 r. ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 94,77%. Przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia za okres zatrudnienia od 01.07.1954 r. do 30.04.1957 r., od 01.12.1961 r. do 31.05.1962 r. i od 31.01.1963 r. do 31.12.1972 r. ZUS przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę.

dowód:

- decyzje ZUS z dnia: 25.05.1993 r. i 20.03.2008 r.- k. 24, 146 akt ZUS,

W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku mechanika montażowego (ślusarza- brygadzisty), w latach 1963-1968 odwołujący odprowadzał składki z tytułu przynależności do Związku Zawodowego (...) w K.. Składki te były potrącane z wynagrodzenia wnioskodawcy, a ich wysokość odnotowywano w ksiąteczce związkowej. Zgodnie

z Regulaminem wypłat zasiłków pieniężnych dla członków związków zawodowych uchwalonego przez Komitet Wykonawczy (...) w dniu 30.06.1958 r., wysokość składki wynosiła 1% zarobków pomniejszonych o podatek od

wynagrodzeń- przy czym do zarobków zaliczało się wszelkie dodatki funkcyjne, specjalne, służbowe, wyrównawcze, premie produkcyjne, wynagrodzenie akordowe, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, itp. Z dniem 31 stycznia 1968 r. przyznano odwołującemu wynagrodzenie według VI- ej kategorii płac pracowników fizycznych (...) Naftowego. Angażem z dnia 25.09.1968 r., z dniem 15.09.1968 r. przeszeregowano go z VII- ej do VIII- ej kategorii płac pracowników fizycznych (...) ze stawką 8,80 zł za roboczogodzinę. Od 01.02.1973 r. przyznano mu zaś stawkę osobistego zaszeregowania w wysokości 9,40 zł za roboczogodzinę w posiadanej VIII- ej kategorii płac.

dowód:

- kserokopie angażu z dnia: 31.01.1963 r., 25.09.1968 r. i 26.02.1973 r.- k. 94, 98, 100 akt ZUS,
- kserokopia książeczki związkowej- k. 18-21, 23,
- częściowo zeznania odwołującego R. O.- 00:09:28,

Zgodnie z hipotetycznym wyliczeniem wysokości należnej odwołującemu emerytury na podstawie wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 106,80%. Do ustalenia takiego wskaźnika przyjęto między innymi wynagrodzenie osiągnięte przez wnioskodawcę z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 31.01.1963 r. do 31.12.1972 r. Za lata 1963-1968 uwzględniono wynagrodzenie wyliczone na podstawie wpisów w książeczce związkowej w związku z przynależnością odwołującego do Związku Zawodowego (...) w K. dotyczących wysokości odprowadzanych w tym czasie składek z tytułu członkostwa przy przyjęciu, że miesięczna wysokość składek członkowskich wynosi 1% zarobków pomniejszonych o podatek od wynagrodzeń. Na tej podstawie za rok 1963 przyjęto wynagrodzenie w wysokości 20.686 zł, za rok 1964- w wysokości 23.229 zł (od stycznia do sierpnia 1964 r.- 20.229 zł, a od września do grudnia 1964 r.- minimalna płaca 3.000 zł), za rok 1965 r.- w wysokości 39.072 zł, za rok 1966- w wysokości 33.022 zł, za rok 1967- w wysokości 40.856 zł, a za rok 1968- w wysokości 41.807 zł. Za okres od 01.01.1969 r. do 31.12.1972 r. uwzględniono natomiast wynikającą z angażu z dnia 25.09.1968 r. stawkę godzinową w wysokości 8,80 zł, którą pomnożono przez liczbę godzin w tygodniu (46 h) z wyłączeniem dni wolnych od pracy, uzyskując następujące kwoty wynagrodzeń: za rok 1969-20.574 zł, za rok 1970- 20.645 zł, za rok 1971- 20.662 zł i za rok 1972- 20.574 zł.

dowód:

- hipotetyczne wyliczenie wysokości emerytury odwołującego z dnia 14.06.2013 r.- k. 72,

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów i zeznania odwołującego.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Dokumenty urzędowe stanowiły zatem dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumenty prywatne dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Zeznaniom odwołującego R. O. Sąd przyznał walor wiarygodności poza twierdzeniem o tym, że pozostawał on w stosunku pracy z Przedsiębiorstwem (...) w K. w latach 1961-1972. W tym zakresie Sąd oparł się na treści świadectwa pracy z dnia 16.06.1973 r., z którego wyraźnie wynika, że ubezpieczony pracował w tym Przedsiębiorstwie od 31.01.1963 r. do 31.12.1972 r. W pozostałym zakresie zeznania wnioskodawcy zasługiwały na wiarę, gdyż korespondowały z treścią znajdujących się

w aktach sprawy dokumentów, w szczególności z kserokopią książeczki związkowej. Z tej części zeznań bezsprzecznie wynika, że od samego początku zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. ubezpieczony był członkiem związków zawodowych i musiał opłacać z tego tytułu składki, które potrącano mu z wynagrodzenia za pracę w ustalonej wysokości procentowej.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 18.12.2012 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie odwołujący domagał się przeliczenia emerytury i ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia na podstawie wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przy uwzględnieniu zarobków z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 1963 r. do 1973 r. w kwotach wyższych niż minimalne wynagrodzenie za pracę.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego: 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia, 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176, 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Wprowadzenie od dnia 1 stycznia 1999 r. opcji ustalania podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o dowolnie wybrane 20 lat oznaczało możliwość korzystniejszego ukształtowania prawa do świadczeń. W praktyce zrodził się jednak problem udowodnienia wysokości składników wynagrodzeń uzyskiwanych w bardziej odległym czasie (np. w zakładach pracy, które już nie istnieją, względnie nie dysponują dokumentacją płacową z danych lat).

Obecnie środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia

11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Jak wynika z § 22 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa; 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

W § 28 ust. 1 wskazano natomiast, że środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być jednak dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (por. wyroki SN: z dnia 7 grudnia 2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283, z dnia 14 czerwca 2006 r., I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257, z dnia 25 lipca 1997 r., II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342 i z dnia 2 lutego 1996 r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

Warto również zauważyć, że w przypadku braku dokumentacji płacowej istnieje możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w oparciu o dokumentację zastępczą znajdującą się w jego aktach osobowych, tj. umowy o pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim jednak wypadku uwzględnić można tylko takie składniki, które są pewne, stałe, wypłacane były w danym okresie i w określonej wysokości (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można zatem ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie odwołujący dysponował, jak sam zresztą wskazał, kserokopią angażu z dnia 25.09.1968 r., na podstawie którego z dniem 15.09.1968 r. przeszerogowano go z VII- ej do VIII- ej kategorii płac pracowników fizycznych (...) ze stawką 8,80 zł za roboczogodzinę oraz książeczką związkową z tytułu przynależności do Związku Zawodowego (...) w K., w której za lata 1963-1968 odnotowano wysokość odprowadzonych przez wnioskodawcę od wynagrodzenia za pracę składek z tytułu członkostwa w wysokości 1% zarobków pomniejszonych o podatek od wynagrodzeń.

W ocenie Sądu, dowody te były w pełni wiarygodne i przekonujące. Uwagę należy zwrócić na to, że poszczególne zapisy w książeczce związkowej zostały obite pieczętą „Z.Z.G. zapłacono” i opatrzone parafą pracownika. Z wyciągu z Regulaminu wypłat zasiłków pieniężnych dla członków związków zawodowych uchwalonego przez Komitet Wykonawczy (...) w dniu 30.06.1958 r., dołączonego do tej książeczki wynika zaś sposób wyliczenia wysokości składki- która wynosiła 1% zarobków pomniejszonych o podatek od wynagrodzeń- przy czym jak wskazano w wyciągu do Regulaminu, do zarobków zaliczało się wszelkie dodatki funkcyjne, specjalne, służbowe, wyrównawcze, premie produkcyjne, wynagrodzenie akordowe, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, itp. Jeżeli zaś chodzi o angaż z dnia 25.09.1968 r., również ten dokument został podpisany przez uprawnioną do tego osobę (zastępcę Dyrektora ds. pracowniczych) i obity pieczęcią zakładu pracy.

Dokumenty powyższe były tym samym wystarczające, aby uwzględnić roszczenie odwołującego, który nie może ponosić negatywnych konsekwencji braku pełnej dokumentacji pracowniczej obejmującej sporny okres czy wystawionego przez pracodawcę zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

W oparciu o wskazane wyżej dowody w piśmie z dnia 14.06.2013 r. organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości należnej odwołującemu emerytury na podstawie wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego w Przedsiębiorstwie (...) w K.. Do ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia przyjął za lata 1963-1968 wynagrodzenie wyliczone na podstawie wpisów w książeczce związkowej dotyczących wysokości odprowadzanych w tym czasie przez wnioskodawcę składek przy przyjęciu, że miesięczna wysokość składek członkowskich wynosi 1% zarobków pomniejszonych o podatek od wynagrodzeń, zaś za okres od 01.01.1969 r. do 31.12.1972 r. uwzględnił wynikającą z angażu z dnia 25.09.1968 r. stawkę godzinową w wysokości 8,80 zł, którą pomnożył przez liczbę godzin w tygodniu (46 h) z wyłączeniem dni wolnych od pracy. Zgodnie z tym wyliczeniem kwoty wynagrodzenia ubezpieczonego w

poszczególnych latach kształtowały się następująco: w 1963- 20.686 zł, w 1964 r.- 23.229 zł (od stycznia do sierpnia 1964 r.- 20.229 zł, a od września do grudnia 1964 r.- minimalna płaca 3.000 zł), w 1965 r.- 39.072 zł, w 1966 r.- 33.022 zł, w 1967 r.- 40.856 zł, w 1968 r.- 41.807 zł, w 1969 r.- 20.574 zł, w 1970 r.- 20.645 zł, w 1971 r.- 20.662 zł, a w 1972 r.- 20.574 zł.

Wyliczenie to koresponduje z zestawieniem przedłożonym przez pełnomocnika odwołującego (47-51), który popełnił błąd rachunkowy jedynie co do wysokości wynagrodzenia za rok 1966 r. Omyłka ta została skorygowana przez ZUS w piśmie z dnia 14.06.2013 r.

W piśmie tym organ rentowy podał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczony na podstawie osiąganego przez wnioskodawcę wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wynosi 106,80%.

W piśmie procesowym z dnia 25.07.2013 r. (k. 81), jak i na rozprawie w dniu 04.10.2013 r. pełnomocnik odwołującego oświadczył, że wyliczenia tego nie kwestionuje.

Ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 106,80% okazał się wyższy niż wyliczony uprzednio (94,77%), czego wymaga przepis art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, umożliwiając ponowne obliczenie emerytury.

Odnośnie ustalonej wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 1969-1972 Sąd miał na uwadze, że w rzeczywistości wynagrodzenie to kształtowało się na wyższym poziomie. Do wyliczenia kwoty zarobków za ten okres przyjął bowiem stawkę godzinową wynagrodzenia zasadniczego wynikającą z angażu, podczas, gdy zarobki pracowników Przedsiębiorstwa (...) w K. obejmowały również wszelkie dodatki funkcyjne, specjalne, służbowe, wyrównawcze, premie produkcyjne, wynagrodzenie akordowe, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, itp. Sąd mógł jednak uwzględnić tylko te składniki, które były pewne, stałe, wypłacane w danym okresie i w określonej wysokości. Takim pewnym składnikiem była tylko podana w angażu stawka godzinowa 8,80 zł obowiązująca wnioskodawcę od 15.09.1968 r. do 31.01.1973 r., którą przemnożono przez liczbę godzin w tygodniu (46 h) z wyłączeniem dni wolnych od pracy w okresie 1969-1972. Brak było natomiast w aktach sprawy jakichkolwiek dokumentów, z których wynikałaby wysokość dodatków, premii czy wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił wysokość należnej odwołującemu emerytury przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 106,80% od 01.11.2012 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek na podstawie art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego odwołującego Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) (punkt II wyroku).